

การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี

Evaluation of the Graduate Diploma in Teaching Profession Program (Revised

Curriculum B.E. 2561) Graduate School, Thonburi University

มาริษา เทศปลื้ม

Marisa Thespluem

เฉลียว พันธุ์สีดา

Chaleow Phanseeda

ศิริลักษณ์ สุวรรณวงศ์

Sirilak Suwanwongse

หัตทยา แยมชุตติ

Hatthaya Yamchuti

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี

Graduate School, Thonburi University

E-mail: marisathespluem@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 20 ธันวาคม 2565

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 30 พฤศจิกายน 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 30 พฤศจิกายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป์ (CIPP model) ควบคู่กับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (Internal Quality Assurance: IQA) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน จำนวน 12 คน นักศึกษา จำนวน 115 คน บัณฑิต จำนวน 185 คน และผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 108 คน รวมทั้งสิ้น 420 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านพบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด คือ ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.58) รองลงมา คือ ด้านบริบท ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.54) ด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.64) และด้านผลผลิต ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.56) และมีผลการประเมินตามกรอบการประกันคุณภาพ

การศึกษาภายในระดับหลักสูตรผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในทุกตัวบ่งชี้ ระดับคุณภาพดีมาก แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู เป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพจึงสมควรที่จะดำเนินการต่อไป เพียงแต่ปรับปรุงองค์ประกอบย่อยในบางประเด็นเพื่อให้มีคุณภาพมากขึ้น

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตร, หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู, ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ABSTRACT

This study was conducted to evaluate the Graduate Diploma in the Teaching Profession Program (Revised Curriculum B.E. 2561) at Graduate School of Thonburi University. The CIPP model was utilized in conjunction with the curriculum's internal quality assurance system (Internal Quality Assurance: IQA). The sample included a total of 420 individuals, including 12 instructors, 115 students, 185 graduates, and 108 employers. A questionnaire was used for data collection. The analysis of the data utilized percentage, mean, and standard deviation statistics.

According to the study's findings, the Graduate Diploma in the Teaching Profession Program (Revised curriculum 2018) demonstrated a high level of suitability ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.58). When examining the details of each aspect, it was determined that all aspects were of a high level. Process aspect had the most appropriate level ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.58), followed by context aspect ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.54), input factor aspect ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.64), and productivity ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.56). According to the framework of the internal quality assurance system, the results of all curriculum-level assessment indicators meet the requirements. The teaching profession's graduate diploma program is of better standard. Since the program is successful, it should be maintained and only a small number of its subcomponents should be changed to raise their effectiveness.

Keywords: Curriculum assessment, Graduate Diploma in Teaching Profession Program, the curriculum's internal quality assurance system

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ ความรู้ และภูมิปัญญาของแต่ละสังคมถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพ และความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ ส่งผลให้หลายประเทศต่างหันกลับมาทบทวนบทบาท และแนวทางการจัดการศึกษาของตนอย่างจริงจัง สถาบันอุดมศึกษาก็เช่นเดียวกันที่จำเป็นต้องพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และอนาคต

หลักสูตรส่วนมากจะเน้นเนื้อหาสาระมากจนไม่มีเวลาเหลือให้ผู้เรียนได้คิด ค้นคว้า แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมุ่งแต่ท่องจำเพื่อสอบให้ผ่าน การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงมีน้อย (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554: 1-2) หลักสูตรที่ปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่จึงมุ่งเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองให้กับผู้เรียน เมื่อใช้หลักสูตรไปได้ระยะหนึ่งผู้ใช้หลักสูตรต้องทำการประเมินหลักสูตร เพราะการประเมินหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่นำไปสู่การเรียนรู้ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต (มารุต พัฒนาผล, 2558: 18) ดังนั้น การประเมินหลักสูตรจะช่วยให้ได้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร หรือตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร เพื่อนำมาพิจารณาตัดสินใจว่าหลักสูตรนั้นๆ จะยังคงใช้ต่อไป หรือจะต้องปรับปรุง หรือยุติการใช้

รูปแบบการประเมินหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษาที่นิยมใช้รูปแบบหนึ่ง คือ รูปแบบซีบี (CIPP model) ของสต๊อฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam et. al., 1971: 19-25) เป็นการประเมินกระบวนการต่อเนื่องที่ครอบคลุมกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยประเมินทั้งความก้าวหน้า (Formative evaluation) และประเมินสรุปรวม (Summative evaluation) องค์ประกอบการประเมินจะมุ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) ทั้งนี้ การประเมินหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากผู้ใช้หลักสูตรจะประเมินเพื่อพิจารณาตรวจสอบระบบการบริหารหลักสูตร และปรับปรุงคุณภาพตามขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรแล้ว ยังต้องปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 ที่กำหนดให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยโดยมีการประเมิน และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี (ราชกิจจานุเบกษา , 2558: 24) ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้ประยุกต์ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มาเป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร ดังเช่น มหาวิทยาลัยธนบุรี ที่ได้กำหนดให้ทุกหลักสูตรใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ด้านผลลัพธ์ผู้เรียนตามมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 เพื่อให้หลักสูตรมีคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง (สำนักประกันคุณภาพการศึกษา, 2562: 21-22)

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู เป็นหลักสูตรหนึ่งในสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี เริ่มใช้หลักสูตรตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ปัจจุบันเป็นการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2561) ซึ่งจะครบรอบการใช้หลักสูตรในปีการศึกษา 2566 และจะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2565 และกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ดังนั้น มหาวิทยาลัยธนบุรี จึงเห็นควรให้มีการดำเนินการประเมินหลักสูตร เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูให้มีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป (CIPP model) ในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ควบคู่กับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (Internal Quality Assurance: IQA)

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี จำนวน 616 คน ประกอบด้วย 1) อาจารย์ผู้สอน จำนวน 12 คน 2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 115 คน 3) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรระหว่างปีการศึกษา 2562-2564 จำนวน 342 คน และ 4) ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 147 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี จำนวน 420 คน ประกอบด้วย 1) อาจารย์ผู้สอน จำนวน 12 คน และนักศึกษากำลังศึกษาในหลักสูตร จำนวน 115 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เก็บตัวอย่างร้อยละ 100 จากกลุ่มประชากร และ 2) บัณฑิตสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร จำนวน 185 คน และผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 108 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane', 1973: 727-728)

3.2 ขอบเขตด้านการประเมิน

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) โดยใช้รูปแบบซิปป (CIPP model) ซึ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่

3.2.1 ด้านบริบท เป็นการประเมินความชัดเจนของปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหารายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร

3.2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า เป็นการประเมินกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา พื้นฐานและพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษา งบประมาณในการผลิตบัณฑิต คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

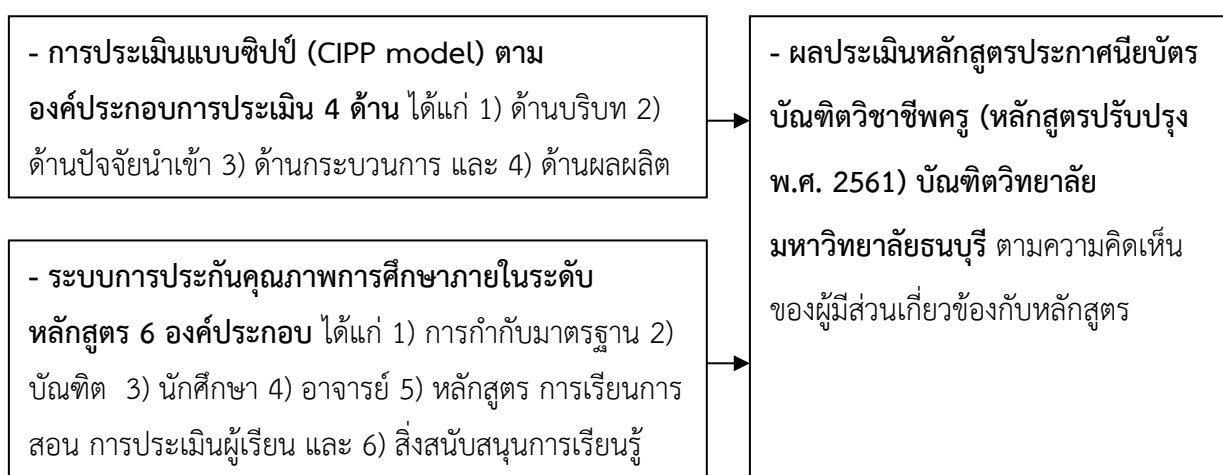
3.2.3 ด้านกระบวนการ เป็นการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร การบริหารและพัฒนาอาจารย์ การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ และการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

3.2.4 ด้านผลผลิต เป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตที่จบการศึกษาทั้งคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ และอัตลักษณ์ของบัณฑิต

รวมทั้งใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 6 องค์ประกอบ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเมินผล (Evaluative Research) โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป (CIPP model) ของสตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam et. al., 1971: 19-25) และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา, 2557: 42-43) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี จำนวน 4 ชุด จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต โดยมีข้อคำถามตามระบบการประเมินแบบซิปป 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต และข้อคำถามตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

5.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561)

5.2.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

5.2.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของลิเคิร์ท (Likert) ตามขอบเขตและแนวทางในการประเมินที่กำหนดไว้ เพื่อใช้ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) สำหรับอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต

5.2.4 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้วยการวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องของรายการประเมินกับจุดมุ่งหมายตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จำนวน 5 คน ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

5.2.5 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2565 โดยแบ่งหน้าที่ในการแจกแบบสอบถาม แล้วเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองจากอาจารย์ผู้สอน จำนวน 12 ฉบับ นักศึกษา จำนวน 115 ฉบับ บัณฑิต จำนวน 185 ฉบับ และผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 108 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 420 ฉบับ และนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์สำหรับดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

5.4.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธนบุรี เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการประเมินโดยใช้เกณฑ์และการแปลความหมายของ บุญชม ศรีสะอาด (2556: 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

5.4.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

6. ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามรูปแบบชิปปี้ (CIPP model) และระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยธนบุรี แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) ตามรูปแบบชิปปี้ (CIPP model)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต ต่อหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านบริบท	4.20	0.54	มาก
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	4.07	0.64	มาก
3. ด้านกระบวนการ	4.31	0.58	มาก
4. ด้านผลผลิต	4.04	0.56	มาก
รวม	4.16	0.58	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูตามรูปแบบชิปปี้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.58) โดยองค์ประกอบย่อยทุก ด้านมีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.58) ด้านบริบท ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.54) ด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.64) และด้านผลผลิต ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน และบัณฑิตต่อด้านบริบท

ด้านบริบท	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ปรัชญาของหลักสูตร	4.16	0.56	มาก
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.10	0.49	มาก
3. โครงสร้างของหลักสูตร	4.51	0.51	มากที่สุด
4. เนื้อหารายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร	4.05	0.47	มาก
รวม	4.20	0.54	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินด้านบริบท ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.54) โดยองค์ประกอบย่อยในหัวข้อโครงสร้างของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.51) มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบย่อยอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับความ เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปรัชญาของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.56) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.49) และเนื้อหารายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ว่าควรทบทวนปรัชญา วัตถุประสงค์ และเนื้อหารายวิชาของ หลักสูตรให้ตอบสนองต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร และ

ควรนำเนื้อหาของรายวิชามานำมาบูรณาการกับกิจกรรมเสริมความเป็นครูเพิ่มมากขึ้น เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งควรกำหนดเนื้อหาของรายวิชาในหมวดวิชาชีพครูให้สอดคล้องกับการใช้ทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบัณฑิตต่อ ด้านปัจจัยนำเข้า

ด้านปัจจัยนำเข้า	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา	4.17	0.59	มาก
2. พื้นฐานและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา	3.75	0.58	มาก
3. งบประมาณในการผลิตบัณฑิต	4.04	0.55	มาก
4. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	4.48	0.55	มาก
5. สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	3.76	0.52	มาก
รวม	4.07	0.64	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.64) โดยองค์ประกอบย่อยทุกหัวข้อมีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.55) กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.59) งบประมาณในการผลิตบัณฑิต ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.55) สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.52) และพื้นฐานและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ว่าควรคงอัตราค่าลงทะเบียนเรียนตลอดหลักสูตร 40,000 บาท และระบบผ่อนชำระค่าลงทะเบียนเรียนเป็นรายเดือน สำหรับเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาควรให้ค่าน้ำหนักคะแนนประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพครูมากกว่าความรู้ในวิชาชีพครู และควรเพิ่มระบบสนับสนุนการเรียนรู้ออนไลน์มากขึ้น

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบัณฑิตต่อ ด้านกระบวนการ

ด้านกระบวนการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	4.56	0.58	มากที่สุด
2. การบริหารและพัฒนาอาจารย์	4.58	0.50	มากที่สุด
3. การจัดการเรียนการสอน	4.45	0.54	มาก
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.06	0.53	มาก
5. การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา	4.44	0.57	มาก
รวม	4.31	0.58	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินด้านกระบวนการ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.58) โดยองค์ประกอบย่อยในหัวข้อการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.50) และกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.58) มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบย่อยอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.54) การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.57) และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ว่าควรเตรียมการดำเนินการประเมินผลการใช้หลักสูตรล่วงหน้าโดยไม่ต้องรอให้สิ้นสุดการใช้หลักสูตร หรือครบวงจรการประเมินหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป และควรออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการวัดผลการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษามีสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ตามที่ต้องการได้

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต ต่อด้านผลผลิต

ด้านผลผลิต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	4.04	0.55	มาก
2. ผลลัพธ์การเรียนรู้	3.98	0.58	มาก
3. อัตลักษณ์ของบัณฑิต	4.25	0.50	มาก
รวม	4.04	0.56	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิต ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.56) โดยองค์ประกอบย่อยทุกหัวข้อมีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ อัตลักษณ์ของบัณฑิต ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.50) คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.55) และผลลัพธ์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ว่าควรมีการส่งเสริมให้ทุกรายวิชาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์ทางวิชาชีพครู เพื่อหล่อหลอมให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นไปตามความคาดหวังของหลักสูตร และปฏิบัติจนเป็นกิจนิสัย นอกจากนี้ ควรมีการหาแนวทางให้นักศึกษาผ่านการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพมากขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรตามระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตร ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผลการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ตามระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตร (ประกาศนียบัตรบัณฑิต) ในภาพรวมระหว่างปีการศึกษา 2562-2564 จำนวน 6 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ พบว่า มีผลการดำเนินงานในปีการศึกษา 2562-2564 ได้มาตรฐานตามเกณฑ์

มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ปีการศึกษา 2562 = 4.03 , ปีการศึกษา 2563 = 4.11, ปีการศึกษา 2564 = 4.11)

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาที่พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561) ในภาพรวมตามรูปแบบซิปป์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.58) ส่วนผลการประเมินตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในทุกตัวบ่งชี้ระดับคุณภาพดีมาก มีประเด็นที่สมควรนำมาอภิปรายเพิ่มเติม เพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหา และช่วยให้ได้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสำหรับนำมาใช้ประกอบการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นต่อไป โดยผู้วิจัยแบ่งประเด็นในการอภิปรายเป็นรายชื่อ ดังนี้

7.1 ผลการประเมินหลักสูตรตามแบบซิปป์ (CIPP model)

7.1.1 ผลการประเมินด้านบริบท ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นองค์ประกอบย่อยรายชื่อ พบว่า โครงสร้างของหลักสูตร เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเนื้อหารายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เป็นข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากมหาวิทยาลัยธนบุรีได้เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มาเป็นระยะเวลานานตั้งแต่ พ.ศ.2551 เน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน จึงส่งผลให้ผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบท ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฐิติมา ญาณวงษา และคณะ (2564: 280) ที่กล่าวว่า หลักสูตรในระดับอุดมศึกษาเป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเฉพาะ มีความแตกต่างจากหลักสูตรการศึกษาในระดับอื่น มีเป้าหมายของการพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการสร้างหลักสูตรที่ทันสมัย ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และการเรียนรู้ในโลกยุคดิจิทัลของผู้เรียน มุ่งสู่การจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ เช่นเดียวกับผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบทของ จริญญาเกียรติ พงศ์กุลศร และคณะ (2560: 109) ที่พบว่า บริบทของหลักสูตรในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีองค์ประกอบย่อย 1 ข้อที่มีระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ โครงสร้างของหลักสูตร ส่วนวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเนื้อหาวิชาของหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก

7.1.2 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมและองค์ประกอบย่อยรายชื่อ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน รองลงมา คือ กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา งบประมาณในการผลิตบัณฑิต สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และพื้นฐานและพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูมีการกำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิ ประสบการณ์สอนและการนิเทศการสอนที่เหมาะสมตามมาตรฐานและเกณฑ์การขอรับรองประกาศนียบัตรทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพของคุรุสภา รวมทั้งได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่มีคุณสมบัติตามที่คุรุสภากำหนด มีเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกนักศึกษาที่มีความโปร่งใส ชัดเจน มีความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการพัฒนา นักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิวาพร ยอดทรงตระกูล (2562: 29) ที่กล่าวว่า อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ อาจารย์ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ อันสะท้อนมาจากวุฒิ การศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับผลการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้าของ กรภัสสร อินทรบำรุง (2558: 707) ที่พบว่า ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยคุณสมบัติของอาจารย์ที่สอน คุณสมบัติของผู้เรียน กระบวนการสอบคัดเลือก และงบประมาณในการผลิตบัณฑิต มีความเหมาะสมในระดับมากเช่นเดียวกัน

7.1.3 ผลการประเมินด้านกระบวนการ ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นองค์ประกอบย่อยรายข้อ พบว่า การบริหารและพัฒนาอาจารย์ และกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนการจัดการเรียน การสอน การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นข้อที่มีความเหมาะสมใน ระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยธนบุรีได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ประจำบัณฑิตวิทยาลัย ตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์ที่เหมาะสมและโปร่งใส มี การกำหนดนโยบาย แผนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มี คุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการ อุดมศึกษา พ.ศ.2562 มาตรา 27 ที่ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการให้คณาจารย์มีความรู้เท่าทัน ความก้าวหน้าทางวิชาการในโลก พัฒนาการเรียนการสอน การวิจัยให้ทันสมัยสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง ทางวิชาการ ความเปลี่ยนแปลงของโลก สังคม และเทคโนโลยี และส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตผลงานทาง วิชาการในระดับชาติและนานาชาติ (ราชกิจจานุเบกษา, 2560: 62) และสอดคล้องกับผลการประเมินหลักสูตร ด้านกระบวนการของ นพมณี เชื้อวชิรินทร์ และคณะ (2558: 86) ที่พบว่า กระบวนการของหลักสูตรใน ภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร และการบริหารและพัฒนา อาจารย์ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในระดับมาก

7.1.4 ผลการประเมินด้านผลผลิต ในภาพรวมและองค์ประกอบย่อยรายข้อ พบว่า มีความ เหมาะสมในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าระดับของการประเมินต่ำสุด ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อัตลักษณ์ ของบัณฑิต รองลงมา คือ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้ ทั้งนี้ สามารถสะท้อนให้เห็น ว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูมีจุดมุ่งหมายของการศึกษา (Domains of Education) ที่ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร และหลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นครูมืออาชีพ และมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบใช้เกมและสถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของบัณฑิต

ในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู โดยมีการวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือกิจกรรมเสริม ความเป็นครูที่มุ่งพัฒนาอัตลักษณ์ของบัณฑิตควบคู่กับการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 อีกทั้งหลักสูตรได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาใน หลักสูตรต้องเป็นครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในสถานศึกษา ทำให้ได้นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการจัดการ เรียนรู้ และการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการงานในหน้าที่ครู จึงช่วยให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มี คุณภาพได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ อังคณา สุเมธสิทธิกุล และองค์อร ประจันเขตต์ (2561: 1-5) ที่กล่าวว่า การสร้างอัตลักษณ์บัณฑิตอุดมศึกษาที่มีคุณภาพต้องให้ความสำคัญกับการวางแผน และการกำหนดแนว ทางการพัฒนาอัตลักษณ์ของบัณฑิต เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่สามารถแสดงอัตลักษณ์ได้อย่างชัดเจน แสดงความ เป็นหนึ่งเดียวของแต่ละสถาบันได้ในแบบที่ไม่มีใครเหมือนได้อย่างเป็นรูปธรรม และเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่ง สอดคล้องกับผลการประเมินหลักสูตรด้านผลผลิตของ ชนัญชิตา จันทร์ตรี และอภิชาติ ศรีประดิษฐ์ (2562: 655) ที่พบว่า ผลผลิตของหลักสูตรในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก เนื่องจากบัณฑิตได้ผ่านการใช้ หลักสูตรครอบคลุมทั้งด้านหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการ เรียนรู้ตลอดหลักสูตรได้พัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาจึงเกิดความพึงพอใจในด้านผลผลิต เช่นเดียวกับผู้ใช้ บัณฑิตหรือนายจ้างที่ได้ผ่านการใช้บัณฑิตที่มีทั้งความรู้ความสามารถพื้นฐานต่อการปฏิบัติงาน ความสามารถ เชิงวิชาการ รวมทั้งคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ

7.2 ผลการประเมินหลักสูตรตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มีผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ หลักสูตร ระหว่างปีการศึกษา 2562-2564 ผ่านทุกตัวบ่งชี้ ระดับคุณภาพดีมาก โดยมีข้อสรุปจากการ เสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน คือ ให้เร่งผลักดันให้อาจารย์ผู้สอนเข้าสู่ กระบวนการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ และจัดระบบการเตรียมความพร้อมเข้ารับการทดสอบและประเมิน สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา เพื่อยกระดับการพัฒนาคุณภาพ อาจารย์และนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ทั้งนี้ สามารถสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรได้ให้ความสำคัญกับการนำผล การประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู จึงทำให้หลักสูตรมีผลการประเมินคุณภาพระดับดีมาก ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2562: 4-7) ที่กล่าวว่า ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตร ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นระบบที่มุ่งรับผิดชอบการ พัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาให้มีมาตรฐาน และคุณภาพการศึกษาสูงขึ้น โดยทุกหลักสูตรต้องดำเนินการให้ สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ และเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่ เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับผลการประเมินหลักสูตรของ กิตติคุณ หุตะมาน (2561: 221) ที่พบว่า หลักสูตร การศึกษบัณฑิต สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554) มีผลการประเมินหลักสูตรตามกรอบ คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรผ่านทุกตัวบ่งชี้ และผลการประเมินสอดคล้องกับผลการประเมินหลักสูตร ในรูปแบบชิปปี้ เนื่องจากมีการนำผลการประเมินในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับ IQA มาปรับปรุงการดำเนินงานของ

หลักสูตรในแต่ละรอบปีการศึกษา จึงทำให้ผลการดำเนินงานของหลักสูตรผ่านทุกตัวบ่งชี้เช่นเดียวกับผลการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

8.1.1 ควรนำผลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรไปใช้เป็นแนวทางเตรียมความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

8.1.2 ควรนำผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมน้อยที่สุดมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

8.1.2.1 เนื้อหารายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร หลักสูตรควรมีการนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาออกแบบเนื้อหาของรายวิชาให้ครอบคลุมทุกความต้องการจำเป็น

8.1.2.2 พื้นฐานและพฤติกรรมการณ์การเรียนของนักศึกษา หลักสูตรควรมีออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการปรับพื้นฐานความรู้ทางวิชาชีพครูและพัฒนาพฤติกรรมการณ์การเรียนของผู้เรียนให้สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนดทุกประการ

8.1.2.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หลักสูตรควรออกแบบการวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้และพัฒนารายวิชาของผู้เรียนที่สะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการวัด Growth Mindset

8.1.2.4 ผลลัพธ์การเรียนรู้ หลักสูตรควรวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่าง PLOs YLOs และ CLOs กับรายละเอียดของรายวิชา เพื่อนำไปสู่การบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด

8.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรมีการสนทนากลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรควบคู่กับการตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า และนักศึกษา เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ช่วยให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดมากขึ้น

8.2.2 ควรใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบอื่นๆ มาใช้ในการประเมินหลักสูตร เพื่อให้ได้สารสนเทศที่จำเป็นต่อการออกแบบหลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง

บรรณานุกรม

กรภัสสร อินทรบำรุง. (2558). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. Veridian E-Journal, Silpakorn University. 8(1), 700-713.

- กิตติคุณ หุตะมาน.(2561). การประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอน
ศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารศึกษาศาสตร์,
29(2), 211-223.
- จรรยาเกียรติ พงศ์กุลศร, ภัทรพร ไชยชมภู, บงกช เจนชัยภูมิ และณัชชารีย์ วิมายาโรจน์ดำริ.(2560). ประเมินหลักสูตร
ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2557) คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัย
สันตพล. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 7(3), 106-114.
- ชนัญชิดา จันทร์ตรี และอภิชาติ ศรีประดิษฐ์.(2562). การประเมินหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมการผลิตและอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าพระนครเหนือ. Veridian E-Journal, Silpakorn University. 12(2), 655-671.
- จิตติมา ญาณวงษา, สมเกียรติ อินทสิงห์, สุนีย์ เงินยวง และน้ำผึ้ง อินทะเนตร. (2564). หลักสูตรที่เน้น
ผลลัพธ์: แนวทางใหม่สำหรับหลักสูตรอุดมศึกษา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 15(2), 279-291.
- นพมณี เชื้อวชิรพันธ์, จันทพร พรหมมาศ, สมศิริ สิงห์หลพ, ภคมน ทิพย์เนตร, มันทนา เมฆินานนท์, ภาสกร รักดีศรี
แพง, วชิราภรณ์ ราชบุรี และศานิตา ต่ายเมือง.(2558). การประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต
(หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนชีววิทยา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554) คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารศึกษาศาสตร์. 26(3), 77-91.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์.(2562). การประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร: รับรู้ เรียนรู้ สู่การปฏิบัติ.
วารสารวิชาการ T-VET Journal สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3, 3(6), 4-13.
- มารุต พัฒนาผล. (2558). การประเมินหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา.(พิมพ์ครั้งที่ 3).กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์
การพิมพ์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (13 พฤศจิกายน 2558). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558. เล่ม 132 ตอนพิเศษ 259 ง, 12-24.
- ราชกิจจานุเบกษา. (26 เมษายน 2562). พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ.2562. เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก,
1-22.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา.(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อาร์ แอนด์ ปรีนธ์
จำกัด.
- ศิวาพร ยอดทรงตระกูล. (2562). อาจารย์ : ตัวชี้วัดสำคัญในการประกันคุณภาพการศึกษา. วารสาร
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 17(2), 22-32.
- สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา.(2557). คู่มือการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.
2557. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

สำนักประกันคุณภาพการศึกษา. (2562). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยธนบุรี พ.ศ.2562**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธนบุรี.

อังคณา สุเมธสิทธิกุล และองค์อร ประจันเขตต์.(2561). **อัตลักษณ์ บุคลิกภาพ และคุณค่า: แนวคิดพื้นฐานของการพัฒนาอัตลักษณ์เชิงวิชาชีพ**. วารสารพยาบาลทหารบก, 19(2), 1-7.

Stufflebeam, D.L., Foley, W.J., Guba, E.G., Hammon, R.L., Merriman, H.O., & Provus, M.M.(1971). **Educational Evaluation and Decision-Making**. Itasca, IL: Peacock.

Taro Yamane.(1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. 3rdEd. New York. Harper and Row Publications.